

[Helga Pedersen.]

at tiden presser så meget på, at man må gøre sig klart, at vi ikke i længden kan udskyde problemet, og derfor mener jeg, vi skal se nærmere på det i udvalget.

Det ærede medlem hr. Vagn Bros stilling til hastighedsbegrænsningen kender vi jo. Det ærede medlem fremhævede som sit særlige argument, at man kunne ikke komme uden om de talmæssige oplysninger, der ledsager lovforslaget, og nævnedes i den forbindelse lovforslagets bemærkninger om stigningen på de 27,5 pct. Det er jo ikke selve tallenes udregning, man bestrider; men det, man ønsker at undersøge nærmere, er spørgsmålet om årsagen til denne stigning, om årsagen til de ulykker, der er konstateret i den pågældende periode. Og når man nu endelig tager disse bestemte højtider med i undersøgelsesperioderne og sammenligner fra det ene år til det andet og også har gjort det i Sverige, kunne det være interessant at se, hvordan forholdene har ligget for Sveriges vedkommende.

Jeg stillede i øvrigt det spørgsmål til den højtærede minister, om han vidste, hvorfor trafikikkerhedskomiteen havde begrænset sin undersøgelsesperiode til tiden fra 15. maj til 15. september. Jeg tror ikke, den højtærede minister svarede på det, men det kan vi komme tilbage til i udvalget. Jeg har fået den oplysning, eller jeg har læst det — det er muligt, det er forkert — at påskens ulykkestal i Sverige steg med 35 pct. i forhold til 1960. Det er ganske vist kun et avisudklip — så vidt jeg kan se, stammer det fra venstrepressen, der giver mange objektive oplysninger, måske ikke helt så objektive oplysninger som Statstidende — men alligevel er det et grundlag at gå videre på, når man vil søge oplysninger om disse ting. Og det, jeg har spurgt mig selv om, er, om trafikikkerhedskomiteen af en eller anden grund har udskudt materialet, for så vidt angik hastighedsbegrænsningen i Sverige ved jul og påske, og så har begrænset det til de øvrige perioder. Der er jo oplysninger herhjemme fra, som tyder på en meget stærk spredning. Det er fremhævet i transportforskningsudvalgets betænkning, og den højtærede minister kan jo også læse vurderingen fra Forenede Danske Motorejere, hvor man påpeger, at hvis man havde begrænset under-

søgelsen til — jeg tror påske og jul, eller hvornår det nu var, ville man have set en stigning alligevel. Hvorvidt det så er berettiget at udvælge visse perioder, eller man skal tage et gennemsnit, tør jeg ikke sige, men det er i hvert fald noget, vi må se nærmere på.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro nævnte, for så vidt angår promillereglen, at man muligvis kan klare sig ved at indføre strengere straffe og ved reglen om bevisbedømmelsens frihed. Hvad angår bevisbedømmelsens frihed, skal jeg blot sige, at det selvfølgelig ikke er tanken at afskaffe en grundfæstet regel i dansk proces om bevisbedømmelsens frihed. Den gælder selvfølgelig også i tilfælde af, at promillereglen eventuelt indføres.

Den højtærede minister sagde, at han havde valgt at lægge mest vægt på den fremlagte rapporters side 7-8. Jeg lagde mest vægt på rapportens side 2-3, og det var det, den højtærede minister øjensynlig bebrejdede mig så meget.

Den højtærede minister var meget utilfreds med, at jeg tillod mig at minde om den diskussion, der havde været ved behandlingen af lovforslaget sidste år. Nu lå det sådan dengang, at jeg var bortrejst under en del af behandlingen, så jeg har måttet holde mig til det skriftlige materiale. Men jeg vil da gerne sige, at det, der var grundlaget for min udtalelse, som jeg synes det var berettiget at komme med, var, at det i udvalgsbetænkningen klart og tydeligt står, at den højtærede minister over for udvalget har fremhævet, at lovforslaget ikke skulle være noget skridt i retning af at indføre en generel hastighedsbegrænsning. Det, jeg med min bemærkning ønskede at fremhæve, var, at det, vi diskuterer i dag, ikke er spørgsmålet om, hvorvidt generelle hastighedsbegrænsninger skal indføres; det er spørgsmålet om, hvorvidt der er baggrund for de forsøg, der skal iværksættes. Det mener jeg ikke kunne misforstås, selv om den højtærede minister fandt anledning til at sige, at det jo kunne være revnende ligegyldigt, hvad han tilsigtede. Jeg mener, det har den allerstørste betydning.

Jeg er tilfreds med at få at vide, at det statistiske departement har været med i bearbejdelsen af tallene; jeg syntes, der savnedes en udtrykkelig udtalelse herom.